

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csütörtökön és vasárnap.
 Á r a :
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő szállása:
 Színház-utca 404. szám.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:
 4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 soron hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatásért 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknél alkuszint. — Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségénél.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“

politikai, közgazdasági és társadalmi lapra.

A második évnegyed folyó hó végével letelvén, felkérjük évnegyedes és féléves előfizetőinket megrendeléseik minél előbbi megújítására, hogy a jelen mozgalmas időben lapunkat fennakadás nélkül kézhez kapják.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt. — kr.
 Fél „ 3 „ — „
 Negyed „ 1 „ 50 „

Előfizetésre a postai utalványokat kérjük használni, melyek bérmentesítése csak 5 kr.-ba kerül.

Az előfizetések a „Nemere szerkesztőségéhez“ czim alatt Brassó, nagy-piac 223 sz. alá küldendők.

A „Nemere“ szerkesztősége.

Az előjelek

A választási actus egynehány választókerületben már véget ért, az ország egy kis részének közvéleménye már nyilatkozott, mely nyilatkozat pártunkra nézve ép oly megnyugtató, mint reményt gerjesztő és lelkesítő a további küzdelemre. Én részemről nem mondhatom azt, hogy az eddig megejtett választások reményen felül tütöttek ki.

Az, hogy sok választó kerületben, mint

Győrött, Poszonyban, honnan eddig ellenzéki képviselők ültek az ország padjain, pártunk teljes győzelmet aratott, az oly természetes, mint a 2×2; a dolgok természetes menetének észszabta követelménye. — Elő tanubisonysága ez annak, hogy az ország polgárai nagy részének meggyőződését csattogó frázisok, ábránd képek által tévutra lehet vezetni, de csak ideig, óráig, — mert az igazságnak meggyőző ereje, a józan politikának komoly szava, az elért gyakorlati eredmények felmutatása: utoljára is hódítani fog, a mint tényleg hódít is minden nap.

Régen mondogatom én már egyik másik kételkedőnek, hogy a Deákpárt születésétől fogva sohasem nézhetett biztosabb kilátással a választások elé, mint most. — E nézetem nem e párt iránti elfogultságból, vagy bármi más hason tényezőből ered.

Sokkal méjjebb indoka van. Nagyon sok körülmény játszott össze arra nézve, hogy az ellenzék minden lépten nyomon tért vesztessen, s a jobboldal erősbuljon. Mindennek, a mi maradandóbb életre akar igényt szerezni, első és elmaradhatlan feltétele az, hogy természetes alapokon nyugodjék.

Ez különösen áll a politikai életben, hol ezen természetes alapot egyik vagy másik pártnak, a választó polgárok meggyőződése kölcsönöz. Parlamentáris életünk rövid multjából, azt a következtetést vontam ki, hogy ellenzékünknel ép ez alap hiányzik. Nem a meggyőződés volt eljárásaiknál a mérvadó. Az egyik rész Tiszapárt volt azért, mert már vérévé változott az akadémikuskodás, az opponálási viszketeg, a front csinálás mindennel szemben, a mi a kormány vagy pártja részéről jön; e táborhoz azok tartoznak, kik szerencsések lehetnek a „h a z a b ö l c s e i“ között helyet foglalni. A másik rész pedig azért, mert jól esett szeméinek nézni, ha e hazamentők sujtásos magyar nadrágban, sastollas kalappal, sarkantyus csizmával, „n e b á n t s d a m a g y a r t“ feliratu fokossal jelentek meg közöttük. No még azért is, mert meglehetősen értettek a szemfény — vesztés nemes mesterségéhez.

Látható, hogy mindkét tulajdonság az érzékeknek, a hiúságnak hódol, de nem az észnek. Ez az egyik ok.

A másik okot, az elmúlt országgyűlés utolsó napjaiban tanusított magatartása által szolgáltatva, midőn elég merész volt a parlamentáris musnak alapját képező azon nagy elvet megtámadni: a „t ö b b s é g d ö n t“; mely alapja minden alkotmányosságnak, minden társadalmi létezés feltételének. Hogy ez elv feláldozásával mivé lennének egy egyszerű község ügyei, azt az utolsó falusi ember is tudja, de az előrelátó (?) ellenzék nem tudta, vagy legalább nem akarta belátni veszélyes tanának eshetőleges következményeit. Szemet hunyt egy a parlamentáris mus multja, mint a józan ész követelménye előtt. —

Valamint ez imparlamentáris merész játékáért, elítélte egyhangulag Európa józan közvéleménye, ugy szentül megvoltam győződve, hogy majd a választások alkalmával, midőn alkalmas lesz a nemzet közakarátának nyilatkoznia, kérésselhetlenül elfogja itélni ellenzékünk magatartását. Hitemben nem csalódtam. Az eddig megejtett választásokból 4-szeres többségben pártunkbeli emberek kerültek ki. Az ellenzék még igen csekély számu. Oly nevekkal találkozunk már eddig is a megválasztottakban, kiknek multjok, szereplésök, garantiát nyujt aziránt, hogy ők csak is igaz ügyért, nemes elvekért fogtak fegyvert, nem szennyes önérdékért. Lónyai, Szlávy, Kautz, Urváry, oly csillagai a magyar közéletnek, kikre büszkék lehetünk. A kezdet tehát bőv aratással kezdődik. — Igen! a választások megfogják mutatni, fényesen fogják igazolni, hogy a Deák által inaugurált politika minden választás alkalmával hatalmas aratást visz véghez a nemzet józan közvéleményében. — És ez nagyon természetes; ennek is megvan a maga oka, foka. — Pártunk politiaai magatartását, a tényleges viszonyokkal való észszerű komoly megalkuvás, az államot képező tényezőknek számbavevése, speciális helyzetünknek szem elől nem tévesztése jelzi, — mikről az ellenzék tudni nem akar semmit. — Az ő politikáját „a ki mer

TÁRCZA.

Fitzmoor kapitány vagy a hinduk lázadása.

(Angol történelmi beszély.)

(Folytatás és vége).

XI.

A legméltóbb jutalom.

Öt percz mulva Fitzmoor — mert ő volt — az árok ellenkező oldalára ért. Gopaul ugyanazon pillanatban hosszabb hágsót illesztett a falra. A lovagok még oly távol valának, hogy félni lehetett, miszerint az ostromlottakra nézve későn jönnek. Vilma majd a kapitány, majd Gopaul felé nézett. Azon pillanatban, melyben ez a hágsóra lépett, amaz leugrott lováról, leveté gyorsan felső kabátját, kardját fogai közé fogá és azzal a mély árokba ugrott. A kaimánok minden oldalról körülfogák, de ő elriasztja azokat hangos kiáltásai és gyors mozdulatai által. Ötven sipoy egyszerre lö reá, de szerencsére csak a kaimánokat zavarják el. Mindezen veszélyek közt végre a kapu aljához jut el, hol Vilma kötelet dobott le neki. Fitzmoor lassan felmászik. Gopaul, ki egyszerre jutott fel vele, elvágja egy kardcsapással kötelét, de Fitzmoor már megkapaszkodott a falhoz. Vilma kezét nyujtja neki, mit az megragad. —

Egy utolsó erő megfeszítéssel a bástyára veti magát, honnan a sipoyktól visszavetetik. Gopaul izmos karjaival átöleli Vilmát és minden küzdése daczára elviszi. Fitzmoor ezt látva, mint sebzett oroslán ugrik

fel és a sipoyk közé rontva, utóléri a hölgyablót. Gopaul megfordul és reá lö, de nem talál. Fitzmoor megragadja baljával a fegyvert, míg jobbával az indus csapásait fogja fel. Azután kirántja annak kezeiből a puskát és egy csapással lábaihoz teríti őt. —

Vilmát a repkedő golyóktól óvandó egy sarokba viszi és elébe áll. Egy maga ötven ellenel áll szemben, kik őt nem bátorkodnak előlről megtámadni. „Hozzám, barátim! hozzám!“ kiáltja társainak. „Itt vannak a vértések!“ A lépcsőn csatázók meghallják hangját és új bátorság szállja meg szívöket. Ismét felnyomulnak néhányan és visszanyomják a bástyán szorongó sipoykat. Ekkor megjelenik a lovasság a kapu előtt, egy ágyutól követve, s azon oldalról a bennszülöttek megfutamodnak. Az első lövésre menekülnek a sipoyk. A felvonó hid lassan leereszkedik, — a vértések bevágtatnak a városba és mindent összetipornak, mi utjokban áll. A futó ellent a házakba üzik, és most iszonyu mészárlás veszi kezdetét. Elesett honfitársaik látásán felbőszülve nem kegyelmeztek az angolok senkinek. Hat — hét-száz felkelő menekült a palota udvarára, hol a szük hely miatt nem mozoghattak. Ezeket az épülettel együtt halomra lötték. Egy sem maradt élve belőlök. A halottak közt meglelték később a fakirt is. Míg a győzők boszújokat vérrel elégitették ki, addig Fitzmoornak — barátaitól környezve — bekötötték sebei a lovassággal érkezett orvos által, kinek Vilma térdelve segített. Fitzmoor két sebet kapott mellén, egyet pedig karján. Mac-Slane — ki az Arcoti lovassággal érkezett — hálisan szorítá meg a kapitány kezét.

„Kedves Fitzmoor! mondá az öreg tiszt könnyel szeméiben — mivel hálálhatom meg méltóan azon tét-

tét?“ Fitzmoor nem felelt; de tekintete Vilmán nyugodott, ki alattomban megszorította kezét.

„Ugy hiszem, hogy ennél mi sem könnyebb“ felelé Mrs. Cavendisch halkan.

„Hogyan?“ kérdé Mac-Slane.

Mr. Fitzmoor szereti leányát és ugy hiszem, hogy ő sem fogja magát sokáig kéretni, hogy a sereg legvitézebb tisztjének neje legyen.

„Igaz ez?“ kérdé Mac-Slane, kinek tekintete majd a kapitány, majd leányára esett. Vilma, atyja karjai közé vetve magát halkan rebegé: „Igaz!“

S mit szölez nénéd ajánlatára?

„Ha elesett volna, én nem éltem volna tul!“ felelé szem lesütve. Mac-Slane intés által kérdezte Mrs. Cavendisch véleményét, kinek bölcsessége előtte tekintélylyel birt. Az igenlőleg intett és Vilma kezét a kapitányéba tette.

„Most tehát leróttam tartozásom Mr. Fitzmoor?“ kérdé őt Mrs. Cavendisch mosolyogva. A kapitány lelkesülten szorította meg kezét, de jobban fel volt indulva, mint sem szóhoz juthatott volna. Vilma még egyszer hozzá lépett és elbucszott tőle. Mr. és Mrs. Cavendisch azt kívánták, hogy Fitzmoor hozzájuk vitessek. Sebei gyorsan begyógyultak. Mindketten siettek a szükséges okmányokat rendbeszedni és az egybekelés csak hamar megtörtént. Thompson, ki Calcuttába ment atyjához, nagylelküleg viselte magát. Annyira dicsérte a kapitányt atyja előtt, hogy annak ajánlatára a kormányzó Fitzmoort a legfényesebb polgári állással tiszeltte meg Nizam-ban. Midőn Mac-Slane a katonai pályáról visszavonult, Fitzmoorhoz költözött, kivel később Angliába visszatért.

(Fordította)
 Villám.

nyer,“ „hatra vagy vakra“ féle merész lépések jelzék. Igaz ugyan, hogy a ki mer, nyerhet, de veszíthet is sokat, mindent. Pártunk pedig épen veszíteni nem akar. Bölcsen tudja, hogy hányszor meghányszor adta meg nemzetünk az árát annak a „török szakad“ politikának, mely a mán tul semmit nem vett számításba. Igen! pártunk nem kockáztatni, nem veszíteni akar, hanem szerezni.

Visszaszerezte szabadságunkat, visszaadta a nemzetet önmagának. Most azon igyekezik, hogy a meglévő alapon tovább építsen, hogy magával a nemzet zömével építse fel Magyarország boldogságát. Azon igyekszik, hogy a munka és szorgalom, ez anyagi és szellemi téren való előhaladás biztosítsák e nemzet jövőjét a cultur államak sorában. A ki e nagy elvek megtestülését őszintén óhajtja, az nem sorakozhatik más-hová, mint azon zászló alá, melyet Deák Ferencz lobogtat Enrópa általános helyeslése között.

Tisza Lajos miniszter Brassóban.

Tisza Lajos miniszter látogatása örömtűnnp volt városunkra nézve az által, hogy ezen kiválóan kereskedő és iparos várost épen az a miniszter látogatta meg, ki az ipar és kereskedelem leghathatósabb előmozdítóját: a vasut vonalak mielőbbi megnyitását eszközlendi. Különös jelentőséget kölcsönözött látogatásának a városunkban egy idő óta élesen fejlődő politikai élet is. —

A miniszter f. hó 20-án este érkezett és 21-én este utazott tovább. Kevés idő az igaz, de ezalatt is volt alkalma látni, hallani és tájékozni.

Brassóba érkezévével elfoglalta kirendelt szállását a Nr. 1. szállodában. A tisztelgések azonnal megkezdődtek. A tanács és képviselő, az iparkamara, a testvériségi bizottság, magyar kaszinó, katonák, egyháziak stb. hosszú sorban tisztelgtek.

A tisztelgőkhez a miniszter igen melegen és megnyerő módon beszélt.

A magyar kaszinó küldöttsége előtt kifejezte, hogy az itteni magyarság becsületet szerez a magyar névnek és kívánta, hogy a brassaiak nemes törekvését ohajtott siker kövesse.

Az nap este a tanács által rendezett vacsorára ment a miniszter, melyen mintegy 25-ön vettek részt.

21-én reggel egyesekkel érintkezett a miniszter, jelentékeny tapasztalatokat szerezvén itteni viszonyokról.

9 órakor a tömösi szorosba indult, kísérve többektől.

A Tömösben átmentek a román határra is Kászónival. Visszajövet Tömösön villásreggelit ettek és d. u. 3 órakor érkeztek vissza a városba. Fél 4 órakor a brassó-városi képviselő által rendezett lakomára ment, melyen jelen voltak a különböző nemzetiségek és hivatalok képviselői — önkéntes résztvevőkkel együtt m. e. 80. Felköszöntések az ilyen alkalommal megszokott loyális körben mozogtak. Kiemelendő itt a miniszter magyar nyelven tartott beszéde, ki az egyetértés érdekében beszélt, különösen kiemelvén, hogy alkotmányunk alapelve a polgári jogegyenlőség. Tárcajával szemben kiválóan hangsúlyozta, hogy előtte különböző nemzetiségek érdekei nem számítanak, határozottan ragaszkodik az egyes utvonatoknak ajánlásában az általános — és nem nemzetiségi — érdekekhez.

Ebéd után az evang. templomot és a polgári lövöldöt kereste föl.

Este 6 órakor indult Előpatak felé többek által kísérve. —

Képviselő választási mozgalmak.

Deákpárti képviselők.

8. Havas Sándor belügyminiszteri tanácsos Köröczön Kossuch Gyula ellenzéki ellen nagy többséggel választatott meg.

9. Dr. Falk Miksa Szombathelyen egyhangulag, közfelkiáltással lön megválasztva.

10. Paczolay János Hontmegye ipolysági kerületben Zsemberi ellenzéki ellen.

11. Ivánka Zsigmond a németi kerületben.

12. Zmeskál Zsigmond a szobbi kerületben.

13. Schwarcz Gyula Székesfehérváron egyhangulag választatott meg.

14. Halassy Gyula szintén egyhangulag Besztercebányán.

15. Horváth Boldizsár Szombathelyen.

16. Széll Kálmán a szent-gothardi kerületben.

17. Hollan Ernő Vasmegegyében Boda Márton ellen.

18. Istoezy Kőszegen.

19. Ciotta János Fiumében.

20. Ernuszt Sándor a német-ujvári kerületben.

21. Justh József a szucsány kerületben.

22. Justh Kálmán a sztabnai kerületben választatott meg.

23. Radó Kálmán Sárváron.

Ellenzéki képviselők.

1. Csiki Sándor Egerben nagy szótöbbséggel Burik István ellen.

2. Horváth Elek Vasmegegyében egyhangulag lön megválasztva.

3. Zsitvay József és 4. Simonfy Kálmán Esztergom-megyeében.

5. Tóth Kálmán Baján.

6. Takács Lajos Vasmegegyében.

7. Lüdő Géza Tornamegye.

Nyilatkozat.

F.-Fehérmegeye belkerületi képviselő-jelöltségemtől visszalepek, mert vissza kell lépnem.

A bizalmokkal megajándékozott tisztelt választók legyenek meggyőződve, hogy oly körülmény miatt teszem, a melyet előre sejtteni nem lehetett.

Pártérdek szempontjából sem volt megengedhető azonban, hogy mindkét Deákpárti jelölt végig küzdjön, midőn az ellenzék is megmozdult.

Ott szolgálunk a hazának, a hol lehet; és úgy szolgálunk, a hogy a legezelszerübb.

Fogadják az illetők mélyen érzett hálámat a ki nem érdemelhetett bizalomért.

Brassó, 1872. június 22.

R é t h i L a j o s .

Tisztelt Szerkesztő ur!

Tisza közlekedési miniszter ö nagyméltósága jelen hivatalos körutja alkalmával Zaboláról történt elindulása előtt, azt méltóztatott nekem nyilvánítani, hogy orsz. gyül. képviselői díját meggyűjtve: azon 1550 frt. értékű erdélyi urbéri kárpótlási papirokat vásárolt — melyeket ö nagyméltósága orbai-kézdi választó kerülete javára szándékozik fordítani oly formán, hogy ezen tüke után járuló kamat fele részben, egy Sepsiszt-györgyön oktató kitünő ev. reformatus, a másik fele pedig — egy Kézdi-Vásárhelytt a Kantában hasonlóképen tanuló gyermek évenkénti segélye pénze gyanánt használtassék; bővebb részletezéseit ezen alapítványnak ns. Háromszék iskola tanácsára bízván.

Alólirt addig is mig iskola — tanácsunk közlekedési rendes gyűlését megtarthatná, mint ezen tanácsnak tagja s Orbaiszék elemi iskoláinak szakbizottsági elnöke az említett iskola-tanács nevében, hálás köszönetet nyilvánítom ö Nagyméltóságának, ezen nemes keblü hazafias tettéért, — s ennek következtében tisztelettel felhivom Háromszék tanfelügyelője méltóságos Antalffy Károly urat, méltóztasson, mielőbb az iskola tanácsot egybehívni, hogy azon a gyűlésen a kezeim közé letett 1550 frt. tőkét urbéri papirokban az iskolai pénztár számára átadhassam — s ugyanakkor az iskolatanács ezen alapítvány részleteit kidolgozva, a pályázatokat ki is hirdethesse, — hogy az őszszel bekövetkezendő új tanév bealtával, ezen alapítványt nyert két tanuló a f. évi július 1-től kamatozó járulékokat már élvezhesse. *)

Kelt Zabolán 1872, június hó 21.

Gr. M i k e s B e n e d e k .

V i d é k .

Kovácsna, 1872, június 20.

Tisza Lajos közlekedési miniszter ur e hó 17-én utazott választókerületébe. — Ez utja valóságos diadalut volt. Háromszék határától valahány falu vagy városra keresztül utazott, mindenütt diadalivekkel és a nép lelkesedése közt fogadtatott. Háromszék határáig eléjé jöttek a főispán és Háromszék intelligenciájának nagy része. Ettől kezdve mind szaporodott minden faluban a kísérő kocsik száma, úgy annyira, hogy midőn Kézdivásárhely határára eljutott hosszú kocsik és legálabb hatvan banderilista kísérte. Kézdi-Vásárhelytt a lakosság ezerei fogadták a minisztert. Már a város határára roppant néptömeg várta, s midőn megérkezett, a minisztert éljenekkel, taraczkövecsekkel és zenezővel fogadta.

*) Örömmel nyitunk tért ezen soroknak és egyszerűsággal azon óhajunkat fejezzük ki, vajha minél gyakrabban jegyezhetnénk fel ily hazafias tetteket, melyek nemcsak szépen hangzó szavak, hanem jellemzik a valódi hazafit. Ki népünk érdekeit ilyképen törekszik előmozdítani, az segíti leginkább elő annak jövő boldogságát, s szerez magának babérokat rokonérzelmű honfitársai keblében.

S z e r k .

Innét a városba már előre kijelölt szállására banderium és a nagy tömeg által vezetett, jobbról és balról sorfalat képezvén az iskolai növendékek és czéhek. A mint szállására a miniszter megérkezett azonnal a hatóságok és testületek tisztelgéseit fogadta, minnek megtörténte után a város részéről száz személyre rendezett díszbédhez ült. Feleslegesnek tartom felsorolni az egyes köszöntéseket, legyen elég megjegyezni azt, hogy ezen inkább ellenzéki városban a kormány, a Deákpárt és jelenlévő miniszterünk többszörös ovaczióban részesült s hogy egyáltalán megelégedésére szolgálhat mindenkinek azon fogadtatás, melyben a közlekedési miniszter részesített. A miniszter ur gr. Mikes Benedeknek az itteni deákpárti lelkének szives meghívását elfogadván még az nap Zabolára utazott.

Megtudván a kézdi orbai választókerület a miniszternek Zabolán való tartózkodását, a választókerület különböző részeiből egybeállított számos tagból álló küldöttség ment Zabolára, felkérendő Tisza Lajos közmunka és közlekedési minisztert, hogy a kézdi orbai választókerület képviselőjelöltségét lenne szives elfogadni. A miniszter ur rövid szavakban kinyilvánította, hogy a képviselőjelöltséget elfogadja s a Deákpártnak az nap Kovásznán tartandó értekezletén megjelenend. Ezután d. e. 10 órakor megkezdett Zaboláról az ünnepélyes bevonulás Kovásznára, melyhez több száz választóval megtelt, elláthatlan díszes kocsisor csatlakozott.

Az ünnepélyességnél semmi sem hiányzott, mi a bevonulást fényessé és nagyszerűvé tegye és mi a székelynép szívéből és lelkéből őszintén jöhetett. A menetet elől több mint hatvan lovas banderium vezette, és mintegy kétszáz kocsis kísérte. Minden faluban diadaliv volt felállítva e szavakkal: „hozott isten,“ „éljen Tisza Lajos a kézdi-orbai választókerület képviselőjelöltje.“

Kovácsnán szintén diadaliv és a választók ezrei vártak képviselőjelöltjükre, kiknek taraczkövecsek adták tudokra leendő képviselőjük közeledtét. A diadalivnál a kovásznai ref. pap üdvözölte a minisztert s azután a város házához vezették, mely zöld lombokkal, virágokkal ékesen vala feldíszítve. Mig a kitérő kocsik megjöhettek, a miniszter a hatóságok küldötjeit fogadta, azután megjelent a szabad ég alatt összegyűlt választók között. Megjelenése kitérő örömmel fogadtatott, megsárlövések, a szünni nem akaró éljen és cigányzene hangjai vegyültek össze, s e disharmoniából lehet kiolvasni az őszinte ragaszkodás szívből jövő hangjait.

Az örömnnyilvánulások lecsendetülése után Pünkösztői deákpárti elnök kérte fel miniszterünket az összes választók nevében, hogy a képviselőjelöltséget fogadná el. Ezután a miniszter beszélt. Beszédjében, melyet szóról szóra gyorsíró hiánya miatt önnel nem közölhetek, mindenekelőtt köszönetét fejezte ki a választóknak aziránt, hogy őt a mult országgyűlésen még mint ismeretlent, bizalmukkal megtisztelték s hogy a jövő országgyűlésre ujabban is megtisztelni szándékoznak.

Elmondta, hogy ö nem azért jött, hogy a mult országgyűlésen történekről számot adjon, azt ugyanis ismervén a választók, sem azért nem jött hogy jövő országgyűlési működésének programját mondja el, elég programnak tartván, hogy ö azon kormánynak tagja, mely a Deák Ferencz nagy hazánkfia által vezetett többségnek kifolyása, melynek alapelveit nagy hazánkfia rakta le, s melynek végrehajtásánál gróf Andrássy Gyuláé a főérdem. Ezen alapelvek magas tösságának bizonyítékául kimerítő összehasonlítását adta a régi és újabb alkotmányos állapotoknak. Mindenekelőtt azon helyzetet ecsetelte, melyben Magyarország külügyi állapotai voltak régebben és most; párhuzamot vont azután pénzügyeink, hitelünk, anyagi és szellemi fejlődésünk, nemzeti haderünk s több fontos mozzanatai fellett nemzeti életünknek. Áttért azután a szorosán vett belügyi dolgok összehasonlítására; jelezte itt, hogy a még fenmaradó hűbéri kapocs nem sokára teljesen megszűnik s Magyarország is jogi állam lehet; főlemilité a népnevelés naponkénti fejlődése biztosítja kulturfejlődésünket. Végül sajtó viszonyainkról szólva, elismerte, hogy e téren számos visszaélés történt s történik, de azt a virághoz hasonlítván, melyből a méh mézet és a pók mérget szív, nem kívánja megszorítani, mert csak a mézet lehet élvezni, a méregtől mindenki elfordul.

Beszéde egyes részeit többszörös éljenek szakították félbe, különösen jó hatással volt az a választókra, kiknek nagyrésze ily élesen és határozottan körvonaloza e különbséget talán még soha sem hallotta. —

Végül midőn újból megköszönte a miniszter ur a választókerületnek hozzá való ragaszkodását s elmondá, hogy most eljött választóival kezét szoritani és őket egyenként megismerni, hogy a tanúsított őszinte ragaszkodásukból és bizalmukból a nehéz gondok között új erőt meritend.

Az igen szépen összeállított és nagy tetszéssel fogadott programbeszéd elmondása után meghívták a miniszter urat a választókerület által 500 személyre rendezett diszebédhez. Itt egymást érték a pohárköszöntések a királyra, királynéra, Deák Ferenczre, gróf Andrássy Gyulára s a miniszterekre egyenként. Több köszöntésben éltették a kerület képviselőjelöltjét, mire a jelölt is gyönyörű és nagy tetszéssel fogadott hasonlóan a kerület választóira és a Deákpárt elnökére emelte poharát.

Ebédután megtekintettük a páratlan Pokolsár nevű vulkanikus forrást, mely gyógyerejéről híres, s mely gyakran óriási mérvben buzog fel s az egész tért láb magasságyira lepi el.

Innét még az nap délután tovább utazott szeretett és mélyen tisztelt képviselőjelöltünk a Bodzaszoros megtekintésére s az éjet az oláh határszélen töltendi. Eddigelő megtekintette az ghymesi és ojtói szorosokat, ez utjában megakarja még tekinteni a tömösi és vulkani passusokat, miről külön fogom önt tudósítani.

Feleslegesnek tartom megemlíteni, hogy a baloldali jelöltje és pártja napról napra törpül s az is valószínű, hogy Tisza Lajos miniszter ellenjelölt nélkül fog megválasztatni.

K.

Kézdi-Vásárhely, június 18.

Folyó hó 17-ikén d. u. 4 órakerkezett városunkba Tisza Lajos közlekedési miniszter a kézdi-orbai választókerület volt képviselője.

Fogadtatása nagyszerű és fényes volt. A választókerület nagyszámu tagjai Forró alispán vezetése alatt a csiki határszél mentek elébe, a város és vidék részéről nagyszámu banderiummal. A megérkezett magas vendéget Forró alispán fogadta ép oly szép mint nagyhatalú beszéddel.

Kézdi-Vásárhely végén virágokkal borított diszkapu volt felállítva, hol a városi nagyszámu polgárság, s összes értelmiség élén a polgármester üdvözölte, s kérte föl a város közönsége által a miniszter ur tiszteletére rendezett egyszerű székely ebédre. Bészállása után fogadta a szokott tisztelgéseket; előbb a törvényszék összes tagjait, azután a kézdi-orbai rom. kath. papságot, tovább Háromszék közigazgatási tisztikarát gr. Kálnoky főispán vezetése alatt, ezután a honvédséget s végül Kézdi-Vásárhely tanácsát és képviselőtestületét. —

A miniszter minden tisztelgők iránt igen megnyerő modort tanusított, s minden beszédéből a tiszta hazafiu nemes érzés tünt ki.

A tisztelgések után következett a tiszteletére rendezett diszebéd 90 terítékre, mely fényre nézve sok tekintetben fölül állott minden ilynemű ebédeknel. Háromszék disze, fénye központosult itt, hol szép felköszöntések füzerezték a vig lakomát. Ebéd végeztével szivélyes bucsuk között távozott el közülünk a feledhetlen lekötölező módorú nagy hazafi Zabolára, gróf Mikes Benedek kastélyába.

18-ikán Ojtóba ment, megszemlélni a mérnöki munkálatokat az ojtói vasut munkálatok felett.

19-ikén Kovásznán tartja választói előtt országgyűlési beszámoló beszédét. A miniszter ur megválasztása több a bizonyosnál, mert úgy értesültünk, hogy az ellenzék jelöltje Cseh Károly — előre látva bukását, félre vonult az elől. Így a miniszter választókerületében ellenjelölt nélkül áll. C s e v e g ő.

Sepsi Szent-György, 1872 június 20-án.

Tisztelt Szerkesztő ur!

A „Magyar Polgár“ idei 135-ik számában „Örkői“ névtelenség egy massa sületlenséget s ocsmán hazugságot rakott le rendes tölteléknek.

Nem tehetjük, hogy röviden azon romokat és elégtelenséget, mit a székelynépben főispánunk gróf Kálnoky Dénes ur ő méltósága — Örkői által főispáni székéből lett elcsapatása után — hátrahagyand fel ne említsük.

Ki nem tudja ugyanis székünk területén, hogy maga után csak romot hátra hagyandónak irt szeretve tisztelt főispánunk e nemes székét már háromszor szervezte.

Ki nem tudja, hogy minden székünk előhaladását érdeklő mozzanatnál vezérünk volt; hogy iskolai bizottságunk, lótenyésztési egyesületünk sat. sat. elnöke.

Ki nem tudja, hogy hathatos befolyása a szükölködőknek országos segélyt volt képes eszközölni; s hogy a tervezett — de alig remélt — 3 tanintézet felállítására a f. m. miniszteriumnál a szükségelt alapot már kieszközte. —

S ki nem tudja, hogy bármely üdvös és nemes czél keletkezténél mindig csak őt látjuk legelől. —

Valóban miután ezeket nálunk mindenki tudja, nem csudálkozhatni, ha a székely népben az elégedetlenség, általános szeretetben álló főispánja látására minden alkalommal oly lelkes éljenzésbe tör ki, hogy Örkői szavát nem csak más, de szerencséjére ő maga se hallhatja meg, s nem csudálkozhatni hogy ezért ő elégedetlen léve, a „M. Polgár“ világába tartozókat is annak állítja.

A többek mellőzésével még csak annyit mondunk, hogy jobboldali követjelöltünk Székely Gergely sirhat ugyan, de örömkönyüket Székely nemzetünk azon józan esze és helyes felfogására, miszerint Örkői et Consortes maszlagos szavai a helyes utról eltéríteni nem képesek.

T ö b b e n.

Egy baloldali sebesült.

Sepsi-szent-györgy 1872. jun. 19.

Egy pár hónap óta itt is mint mindenütt folynak a választási mozgalmak; igaz ugyan, hogy nem úgy mint a szemétdomb, — a „Magyar Polgár“ kakasai kukorikolják; de igaz történetet nem csak politikai — de más alakban is — minden kalendariumban lehet keresni, csak a „M. P.“-ban nem. Szerencse, hogy ezen dolog, a mit elakarok mondani napvilágánál történt, mert különben jobboldali kapacitációnak keresztelnék.

K. D. kicseppent tanácsos, a balpárt, az-az a Künnle-párt vezére, nemzetgazdászati és politikai értekezést óhajtván tartani egyik rokonánál, de szóval sehogys tudtak egyetérteni, s azért átléptek a tettek mezejére; más szóval nagy bölesen felfedezték az egyetértő ivást. K. D. ki különben mives napokon is politikai sohajtásai közt a „szomjazom“-at hangoztatja leggyakrabban, vasárnapja lévén, kétszeres lelkesedéssel látott a buzgósághoz, hogy a biblia szavaival éljünk — a tisztátalan állat megközelítéséhez — köztudomásu dolog, hogy az ital főleg a demagokok nyelvét felszokta vágni, vévén a hajdani apostolok szentelke helyet, a mai spiritust; véve tehát az illetességet K. D. és szóla: én S.-Szt.-György városa polgárainak gyepöljét kezembe tartom, hajtom a merre akarom; a kocsi van Künnle, Kossuth és az igazság, — az utolsó hihetőleg kontó és váltó alakjában. Egy egész éjet eltöltvén tüzes szónoklat s még tüzebb ivás közepette a vezér — a mint a nap elindult ő is elindult utjára, óh de sajnos, ő hamarabb elvégezte mint a nap, mert a földről emelkedni vágyván, keresett egy emeletes házat, s a hogy az emeletre ért, nyelve helyett most megindult lába, s miután az sem volt elég erős, fejére került a sor — és a fej, az erős fej — a mely oly sok megindító Künnle hazugság hozzá verődése alatt meg nem sérült, ime most enged a goromba lépcsőnek, és lön rajta nyílás, és a nyíláson vér; de még ez nem elég, tántorgása közben oly helyre esett a melyet kerülni szokás, s mi előtt haza vitetett volna, az ujra keresztelés actusán keresztül ment. Erre mondta egy jobboldali, hogy itt nemcsak a keresztelés, de a vizbemártás is szükséges lenne, tovább pedig így folytatta, na most már a baloldalt megismerhetik színéről is. Már csakugyan van a nótában valami igaz.

Sört isznak a Künnle párton,

Parancsolja Szomjas Márton,

Kontóra megy, rosul esik,

Ki meg issza, hanyat esik. —

Már elmondom a két előbbi verset is:

Császár Bálint a követünk,

Érte mindent elkövetünk

Tette beszél, nem csak szája —

Deák Ferencz katonája.

Künnle József minek nekünk,

Most is üres már a zsebünk,

Benne vajakált, cseh és német —

Tőlök tanult mesterséget! —

Most már csak a van hátra, hogy a sebesült vezér-férfinak mártyr koszorut adjanak, s kéregessenek az élő, vagy álló emlék oszlopra.

De van itt fontosabb dolog is e szomorú történetnél. A czéhek sok hamis bizonyítványt állítottak ki azok számára — a mint egy tanácsos beszél — a kik reklamáltak szavazati joguk meg nem kapásáért. Lám, a buzgóság mennyire megy.

E g y v á l a s z t ó.

Gazdasági pótanfolyam néptanítók számára.

A földmivelés, ipar és kereskedelem m. kir. minisztere 4 heti gazdasági pótanfolyamot rendez néptanítók számára a következő tanintézeteken:

1. Keszthelyen aug. 5-től aug. 31-ig magyar nyelven.

2. Magyar-Óváron aug. 4-től szept. 1-ig, német nyelven.

3. Kolozs-Monozstoron augusztus 9-től szeptember 15-ig.

4. Debreczenben jul. 31-től aug. 30-ig, magyar nyelven.

Mindenik tanintézetnél 24 tanító fog államsegéllyel elláttatni, egyenként 40 frtal.

Részt vehetnek azokon kívül többen is saját költségükön, ha az illető intézet igazgatójánál előre bejelentik. —

A kik államsegélyt óhajtanak nyerni tudassák akarukat ezen tanfelügyelőségnel f. hó. utolsó napjáig.

Minthogy a miniszteri rendeletet csak most kaptam, hivatalosan körözni nincs idő.

Brassó, 1872. június 22. Réthi Lajos,

tanfelügyelő.

V e g y e s.

(A „Kronstädter“-nek.) Hogy a „Kr. Ztg.“ nagy mester a fillentésekben rég tudjuk, s azért legtöbbször ilynemű nemes beszédét föl se vettük. Most azonban a tárgy fontossága kívánja meg a hozzászólást. Azt mondja ugyanis, hogy mi magyarok ajánlatot tettünk a szászokkal való egyesülésre; mit ők (szászok) hajlandók elfogadni, ha a választásnál Wächter meg Trauschenfelsre szavazunk. Nem úgy állunk a dologgal uram, hogy ön tegyen conditiókat részünkre. A dolog ott áll, a hol mindig állott: hogy a hozzánk közeledni kívánókat mi mindig kész örömmel fogadjuk, de csak azon alapon, melyen a testvérisülés történt, nem pedig olyan kiváltságos előnyökkel, mikhez önök úgy hozzá szoktak, mint a gyerek az iskolapórához.

(Értesítés.) Vallás és közoktatási m. k. miniszter ur ő nagyméltóságának 11441 szám alatt kelt rendelete folytán a csik-udvarhely és háromszéki tankerületek néptanítói számára a pótanfolyam ez idén Kézdi-Vásárhelyen a községi iskola helyiségeiben augusztus hó 1-ső napjától kezdődőleg hat hétig fog megtartani, mely idő alatt minden, ott megjelenő tanító 60 kr. napi dijt fog az állam pénztárából nyerni, s az oly tanító, a ki szakában nem jártas, és a pótanfolyamon még sem kíván részt venni, mind addig míg ismereteit ki nem pótolja államsegélyben nem fog részesíteni.

Szállásról a lehetőségig, és pedig a kézdi-vásárhelyi iskolák helyiségeiben, gondoskodva lesz.

A pótanfolyamon résztvenni kívánó tanítók ez iránti szándékukat f. évi július hó 10-ig Sepsi-Szentgyörgyre a tanfelügyelőséghez mulhatatlanul jelentsék be, hogy a jelentkezők számához mért napidíj összeg utalványozása iránt idejében lehessen intézkedni.

Csik Szentkirály 1872, június 16.

Antalfi Károly m. p.

tanfelügyelő.

(Választási kaland.) Pécssett a választások meleg napjaiban egy balpárti honfi betévedt egy jobbpárti koresmába, hol aztán többekkel szép atyafiságos egyetértésben borozgatott. Hazafelé botorkálva talán épen arról gondolkozott, hogy nini meg van ám még a feje, nem harapták ám le azok a jobbpártiak, midőn három asszony neki esik s e szavakkal „semmirekellő, renegat, ki balpárti létedre jobbpártiakkal czimborálsz“ ütötték, verték, még pedig annyira, hogy a békés hajlamu ember most az ágyat nyomja. — Na, rajta aztán igazán beteljesült, hogy sok lud disznót gyöz.

(Idegrázó baleset.) Kecskeméten egy asszony letette a földre fazékát, hogy meghűljön, maga az alatt a tüzet igazította. E közben kis leánya odacsuszott a bográcshoz, a házi kutya szintén kíváncsi volt a bogrács tartalmát megízlelni, mit az asszony észrevéve, a hegyes tűzpiszkáló-vasat a kutya után dobta, ez azonban nem a kutyát érte, hanem az ártatlan kis leány szemébe fúródott.

(Az államtisztviselők gyűlését) e hó 16-ikán Pesten az országház termében Reviczky Sándor id. elnök nyitotta meg, mire a gyűlés őt állandó elnökké, azonkívül alelnökkül Tamássy Bélát és Catinelli Hektort s jegyzőkül Szokolovis Józsefet és Tamássy Gyulát választá. Elnök ezután beterjeszté a következő tárgysorozatot: 1. A tisztviselői fizetményeknek a rendkívül megdrágult viszonyokhoz mért fölemelése ennek eléréseig pedig a drágasági pótlék kieszközlése. 2. A minősítvényi táblázatok nyilt szerkesztése. 3. Szolgálati szabályok szerkesztése. 4. A nyugdíjak mielőbbi rendezése és az özvegyek és árvák ellátási ügye. 5. A magántisztviselők ügyeinek rendezése érdemében beadott indítványok tárgyalása. E tárgysorozat napirendül elfogadtatván, hosszas élénk vita után határozatba ment, hogy a drágaságpótlék tárgyában felirat intéztessék a miniszteriumhoz s odáig míg a fizetés-felemelés törvényhozóilag elintéztetik, a 2000 frtos hivatalnok 15, az 1000 frtos pedig 25 százszóli felemelést kapjon. A minősítvényi táblázatok nyilvánosan szerkesztessenek. A magántisztviselők ügyében okt. 31. nagygyűlés hivandó össze Pestre. A felirat szerkesztésére 20 tagu bizottság választatott. Végül a beérkezett üdvözlő táviratok olvastattak fel s ezzel a gyűlés véget ért.

(Egy amerikai távirat) szerint négy gőz- és negyven vitorlás hajó, melyek cethalászat végett Ladrador partjainál időztek, teljes legénységével, körülbelül 90 emberrel együtt az óceánban lelte tarját.

Közgazdaság.

Kereskedelmi viszonyaink Romániával.

Az érdekelttség, melylyel az osztrák magyar kereskedelmi világ, az osztrák magyar monarchia és Románia közti vám- és forgalmi viszonyok végleges rendezését kíséri, nagyon megfogható. Eltekintve ama politikai jelentőségtől, melylyel a folyamatban levő tárgyalások eredménye keleti kereskedésünk megszilárdítására és felvirágzására a legnagyobb fontossággal bír, annál inkább, mert iparcikkeink kelendősége Romániában, hol a fogyasztási képesség oly nagy, az ipar pedig oly alant áll, dacára azon kedvező körülményeknek, hogy árunkat a Dunán biztosan és olcsón szállíthatjuk, nem csak csekély, de sőt napról napra lejjebb száll. Nem mondhatjuk, hogy ennek egészen mi volnánk az okai, bár tagadhatatlan, hogy kereskedőink sem használják fel eléggé a kínálkozó alkalmat, a mi egyéb-iránt könnyen érthető, ha tekintetbe vesszük ama számos nehézségeket, melyekkel Romániában meg kell küzdeniök; azt azonban határozottan állíthatjuk, hogy az ottani vámrendszer és a közlekedés sehol másutt fel nem található nehézségei képezik töleg s majd egészben amaz akadályokat, melyeknek elhárítása hozhatja létre egyedül keleti kereskedésünk felvirágzását, s teremthet iparcikkeinknek Romániában kedvező piacot. Hogy azonban ezt elérhessük egész erővel kell törekedniök kereskedőink biztosítására az ott uralgó törvények hiányai ellen. Általánosan el van ismerve, hogy a keleti, különösen pedig a dunai tartományokban az igazság-

szolgáltatás nem a legjobb lábon áll, az ottani törvények egyáltalában nem nyújtják ezen előnyöket külföldi hitelezőnek belföldi adós ellen, melyek minden nyugoti mivel államban biztosítva vannak, ott a hivatalnokok megvesztegethetősége határt nem ismer, s az igazság rendszeren a benlakos részén van. E hiányon segíteni consulaink vannak hivatva.

A román vámrendszer megváltoztatása régi óhaja az osztrák-magyar monarchia kereskedőinek. Tudva van, hogy Románia értékvámost szed, és pedig nemcsak beviteli vámot, a mi magasságánál fogva (7 perzent) már önmagában is érzékenyen sújtja a kereskedelmi világot, hanem kiviteli, átviteli vámot is. (Amaz 2 perzent, emez 1/2 perzent.) Az értékvám szedése a legnagyobb lelkiismeretességet kívánja, a mivel a román hivatalnokoknál, legalább külföldi ellen, nem mindig találkoznak s így történik aztán, hogy kereskedőink számos panasza igazságon alapulnak ugyan, de azért kielégítő elintézést nem igen nyernek. A vámon kívül még sok kisebb, nagyobb megadóztatásnak vannak alávetve a külföldi cikkek, mely adókat rendszeren egyes városok önkénye szab meg. A hajókon szállított áruktól a rendes vámon kívül még 1/2 perzent kikötő-vámost kell a szállítóknak fizetni. Emez apróbb, de káros és boszantó megadóztatások eltörlése, miniszteriumunknak ez irányban működése a legkívánatosabb kereskedésünk nézve. Némely áruk bevitelére különös megszorításoknak van alávetve, így a vegyszerek bevitelére csak az államhatóságtól jogosított benlakosnak van megengedve; más cikkek, mint a rum, likör, eczet átvitele vagy éppen

nem, vagy csak feltételesen engedtetik meg. A személy forgalom, mi a kereskedésre annyira fontos, az utjegyek használata által, melylyel a hivatalnokok valóságos kinzást követnek el, meg van nehezítve.

Említettük fentebb, hogy a közlekedés nehézsége szintén temérdek akadályt gördít kereskedelmünk ottani előhaladása ellen. A vasutak még kiépítve nincsenek, a vízi közlekedés az által, hogy Románia az 1857 évi hajózási szerződést elismerni vonakodik, lényegesen megnehezítve van, az országutak, a hol vannak is rosszak, esős időben pedig éppen használhatatlanok, úgy hogy a szállítás lehetetlensége miatt az áru-cikkek igen sokszor a lerakó-helyeken rothadnak el. Hogy a posta és távirtda rendszer a legsilányabb, az eddig mondottakból is önként következik. A posta-szolgálat hanyag és lassu, a minek nem mindig a hivatalnokok az okai, mert igen sok helyen például meg van tiltva, hogy délutánonként és ünnepnapon levelet fogadjanak el vagy vegyenek fel, az utak pedig — mint mondánk — elég rosszak arra, hogy a kellő gyors kézhez szolgáltatás meg ne történhessék. Hasonló állapotban van a távirtdai szolgálat is.

Mint ezen, éppen nem kimerítő adatokból is láthatjuk kormányunknak elég teendője akad tehát, hogy a szomszéd tartományban kereskedelmi érdekeinket megóvja s érvényre emelje. Csak kereskedőink is fejtsenek ki aztán annyi tevékenységet, mint angol és francia társaik kifejtettek, s akkor reményelhetjük, hogy árunk kelendősége Romániában fokról fokra emelkedni fog. (K.)

Brassai áru-tőzsde június 21.

Buza, tiszta 64 kupás köble		Turo ó vedre		Brassai készítmények.		Csergék.		Kalapok:			
frt.	frt.	frt.	frt.	frt.	frt.	frt.	frt.	Nr.	1	2	3
11.—11.60	7.40	3.40	—	Posztó, szederjes 3/4	1.80	2.20	tarka, dar. Nr.	3	4	5	6
" elegy	7.40	" uj	3.60	" mellértés 3/4	1.60	1.70	frt. 5.—	6.60	8.50	10.50	
Rozs erdélyi	8.50 6.70	Sajt	2.60	" szürke szederjessel	2.—	2.10	fehér " Nr.	3	4	5	6
" romániai	5.50 5.60	Orda	2.60	" szederjes veressel	1.80	2.10	frt. 7.—	8.—	9.—	11.—	
Kukuricza	5.50 5.70	Kaskavál oka	—	" szürke	1.60	1.80	Nr. 3	4	5	6	
Arpa	5.— 5.20	Sóstej dézsája 16—17 okás	—	" buzavirágkék 3/4	1.80	2.—	frt. 5.—	6.50	8.50	9.—	
Zab, fekete	4.— 4.50	Vaj olvasztott teh. kup.	1.50	" kék 3/4	1.50	1.60	egyszerű fehér drb. Nr.	3	4	5	
" fehér	4.20 4.60	" jub	1.20	" 3pecsétés szed. 3/4	3.—	3.20	frt. 7.—	8.60	9.60		
Haricska	3.40	Hájszir kup.	1.15	" vörös mellértés 3/4	1.90	2.40	szürke drb. Nr.	3	4	5	
Lenmag	10.— 10.50	Lenmagolaj kup.	1.5	" natur-vörös 3/4	3.—	3.10	Gyapju pokrócz	1.40	5.60		
Borsó fehér	10.50	Lábszir	—	" szürke	1.80	2.10	Ord.	—	90	1.30	
" fekete	10.50	Tej, bivalj	—	Abapasztók Nr. 1	—	60	Bánati	—	80	1.10	
Lenecse	8.—	" tehén	—	" 2	—	64	Szöttes kék vörössel 3/4 singe	19—20 kr.			
Fuszujka	8.—	Gyapju czurkán okája	—	" 3	—	72	" közepes	17—18			
Kendermag	4.60 5.—	" fehér	—	" 4	—	74	" forgácsos 3/4	34—36			
Mák	6.—	" szürke	—	keresztényfalvi	—	35—36 kr.	Alsó rekli Nr. 0	1	2	3	
Dió	6.—	" vör.fek.	—	rozsnyói	—	34—36	dezt. frt. 32—	35.—	44.—	50.—	
Szilva, aszalt	12.—	" szlógos fehér	—	bráni	—	42—44	Gyermekharisnya Nr. 1	2	3	4	5
Köles	5.40	" szürke	—	Moldon	—	54—66	dezt. frt. 3.—	3.40	4.—	5.—	6.50
Pityóka, sárga	2.80 3.20	" bárány mezőségi	—	Szederjes kék flanel	—	56—75	Női harisnya kics. dezt.	frt. 12.—			
" kék	3.— 3.40	" havasi	—	" mellértés szürke	—	54—70	" nagy	frt. 13.50			
Kásák.		" fekete	—	" vörösmellértés	—	54—76	Férfi " ord.	frt. 7.—			
Gyöngykása mása	12.— 22.—	" szürkés	—	" kék csíkos	—	54—75	" ord.	frt. 4.—			
Arpakása	10.20 13.50	" czigája, fehér	—	" fehér	—	50—72	Kötélverő munkák.				
Sárga kása	9.80 10.—	" natur vörös	—	" rozsnói fehér	—	44—46	Szebeni nagy 1000 csomó	frt. 55.—			
Lisztek.		" tépelt fehér	—	" csíkos	—	46—48	" kicsiny	frt. 50.—			
Zsemlekása	15.— 15.50	" kalapos mezőségi	—	" vörösmell.	—	46—47	Hámistrang hosszu 1000 drb.	frt. 100.—			
Montliszt 00	15.20	" havasi	—	" szürkekékkel	—	46	" kurta	frt. 70.—			
" 0	14.20	Kecskeször, fehér	—	Halinapasztó fehér	—	32—34	" kötéfék dufla	frt. 130.—			
" 1	13.20	" szürke	—	" fekete	—	34—35	" egyszerű	frt. 75.—			
" 2	12.20	Marhaször	—	" nat. kávézsin	—	36—38	Hosszu kötél okája	frt. —			
" 3	11.20	Ökörbör párja	—	" fest.	—	34—35	Kulacs 3 kupás	frt. —			
" 4	10.20	Tehén	—	" szürke	—	28	" 2	frt. —			
" 5	9.20	Juh	—	Babavári fehér	—	60—64	" 1/2	frt. —			
Kukuriczaliszt	6.—	Berbécs	—	" sötétszürke	—	62—64	" 1	frt. —			
Haricskaliszt	5.60	" czigája, párja	—	" fekete	—	65	" 1/2	frt. —			
Korpa	2.60	" Kecske és czáp párja	—	" kávézsin	—	64—68	" 3/4	frt. —			
Szalona ó	—	Gidó bőr	—	" világos szürke	—	48—52	ónas darabja 40 kr. fennebb.	frt. —			
" uj	44.— 45.—			Csuklya, kötése	—	30.—	felszerelve darabja 20 kr. fennebb.	frt. 8.—			
" paprikás	46.— 48.—						szilvafa	frt. 7.—			
" füstölt	48.— 50.—						fehér ónas	frt. 9.—			
Sonka csont nélkül	50.— 54.—						" ó	frt. 12.50			
" csontos	45.— 46.—										
Szalámi	68.— 70.—										

Piacunkon elkölt kukoricza 5200 köből. Rozs nagyon kevés volt a piacon. Zab 500 köből. Tiszta buza 2200 köből. Raktáraink el vannak látva törökbuzával.

Becsi tőzsde és pénzek Brassóban jun. 21.

	Pénz
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	72 66
" " " papirban	65 —
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	104 80
Nemzeti bank részvény	855 —
Hitelintézeti	344 10
London	112 40
Ezüst	109 35
Napoleon'd'or	8 96
cs. k. arany	5 37
Lira	10 22
Magyar földteherm.	81 75
Bánati	81 —
Erdélyi	79 50
Poros tallér	1 68
Ikosár	1 70
Rubel	1 80

Felölts szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Schwarze A. és Bartha

Brassóban a piacon 16 szám alatt

ismert szoliditással készít legújabb divatu és igen tartós

mindennemű férfi öltönyöket.

Egyszersmind ajánlja a t. cz. közönségnek nagyválasztéku kabát, nadrág és mellény szöveteit a legju-
8—10 tányosabb áron. 65